

ГЛАСНИК

ЦРКВЕНИ ШКОЛСКИ И ДРУШТВЕНИ ЧАСОПИС

ИЗДАЈЕ :

УПРАВА ПРАВОСЛ. СРП.
ЕПАРХИЈЕ ТЕМИШВАРСКЕ
TIMISOARA-CETATE, PIATA UNIRII No. 5.

УРЕЂУЈЕ :

прота СЛОБОДАН КОСТИЋ
ЕПАРХИЈСКИ БЕЛЕЖНИК СА
УРЕЂИВАЧКИМ ОДБОРОМ.

Саопштење о раду Светог Архијерејског Сабора

Свети Архијерејски Сабор Српске Православне Цркве, сазват у ванредно заседање 11/24. новембра ове, 1936 године, одржао је седам седница.

Јеванђелска делатност.

Поред других хитних послова, Свети Сабор се бавио питањем појачања јеванђелске делатности у нашем православном народу, како би се кроз веру Христову и свест о дужности утврдио мир и добра воља међу људима, унела већа трпељивост и хармонија у брачни живот супружника, умањиле распре и свађе и парничења међу суседима, престало са злочинима и самоубиствима и што више оснажио и оплеменио карактер наше омладине.

Занатлије треба подржати.

С нарочитом бригом разматран је тежак положај нашег занатлијског сталежа, који стоји сада у неравној борби за опстанак против страних, индустријских предузећа код нас. Црква православна гледа на то питање с чисто моралног становишта. Мали српски трговци и занатлије, који су ратовали за слободу своје отаџбине и за њу жртвовали и у крви

и у имовини, данас с великим напорима једва могу да зараде насушни хлеб за себе и децу своју, притешњавани и сузбијани од страних капиталиста и индустријалаца, који су далеко стајали од ове земље, док се у њој крв лила за народно ослобођење. Православна Црква сматра својом обавезом да дигне свој глас у заштиту наших занатлија и да их морално помогне и подржи.

Потреба јачања и ширења задругарства.

Руковођен свагдашњим духом Српске Православне Цркве, која је увек била учитељица сложне, хришћанске сарадње људи на свима пољима јавног као и приватног живота, Заштитница наших старих, крвних задруга, њиховог моралног и материјалног напретка, — Свети Архијерејски Сабор се забавио и тешким економским приликама широких слојева нашега вреднога народа. Појединац данас врло често није у стању да одоли притиску многобројних привредних неприлика. Послови живота постају све сложенији. Појединци се у њима све теже сналазе. Све је већи број домова изложен неподношљивој оскудици па и потпуној економској пропасти. То стање смањује и здравствену снагу народа и његову моралну отпорност према разним савременим, злим струјама. Оно удаљује човека од човека; руши здраве основе нашег породичног и друштвеног живота, стварајући беду и неслогу на свима странама.

Свестан опасности које из таквог стања неминувано произлазе, Свети Архијерејски Сабор се налази побуђен да свесрдно нагласи велику потребу ширења и јачања здраве, добро вођене, националне задругарске свести и делатности, ради заштите породичног и друштвеног морала; ради јачања народнога здравља и општег благостања; ради подизања свести о потреби братске сарадње свих ради свих, у најбоље схваћеном интересу духовних, моралних и привредних потреба наших домова и наше народне целине.

Наша је земља — земља верске равно- правности.

Сабор се још бавио актуелним питањем положаја Српске православне Цркве у овој држави после неких донетих а неких пројектованих закона о другим признатим конфесијама. Како се тим законима и законским пројектима ставља Српска православна Црква у подређен положај у сравању с тим конфесијама, то је Сабор сматрао за своју императивну дужност, да скрене просвећену пажњу надлежних кругова на овај предмет и упозори их на прецизце одредбе државног Устава о равноправности свих усвојених и признатих вероисповести у Краљевини Југославији.

Не тражећи никакве привилегије, које би ма у ком правцу повређивале народне интересе и народно достојанство, или које би ма колико стајале у супротности са њеном вековном улогом у Српском народу и народној држави, Српска православна Црква, као Црква већине у Југославији, не би могла равнодушно гледати да се некој другој верској организацији дају права, која Српска православна Црква није имала ни кад је била државна Црква.

Здраве традиције православља.

Стојећи на здравим светосавским традицијама, Српски јерарси будно бдију над одржањем вековне и вековечне карактеристике Српске православне Цркве, на име, да не постане ни клерикална с једне стране, ни лајчка с друге стране, него да буде и остане што је вазда и била — светосавска народна, Црква са својом народном јерархијом, благосиљајући свог народног Краља и народну Државу. Српски јерарси, са својим свештенством, сматрају Српску православну Цркву својиним народним и народним наслеђем од кога му је, као од неког живог извора, долазило надахнуће за сва његова велика историјска стварања. Зато се Српски јерарси, као чувари овог блага народног, на челу са својим Патријархом,

обраћају свему православному народу у нашој отаџбини и позивају га, да у овом времену разноврсних колебања у свету држи своју свету веру православну, веру отаца својих и одаво помаже своју светосавску националну Цркву.

СЛУЖБЕНИ ДЕО.

Православна српска Епархијска Конзисторија Темишварска.
К. 1416/ех. 1936.

С Т Е Ч А Ј

Ради сталног попуњења места пароха у Кечи, VI. плаћеног разреда (са сесијом и парох домом, те припадностима на основу члана 2, 25, 26, 30, 46, 47, 48, 82 и 86 Уредбе о парохијском свештенству Српске православне цркве.

Компетенти имају прописно инструксане молбе надлежним путем поднети непосредно овој Конзисторији (*Directiunea Eparhială ort. sârbă Timișoara-România*) у року од шест недеља дана, рачунајући од дана првога уврштења у патријарашком „Гласнику“.

У Темишвару, 17.-30 новембра 1936.

ПРЕТСЕДНИШТВО.

Православна српска Епархијска Конзисторија Темишварска.
К. 1415/ех. 1936.

С Т Е Ч А Ј

Ради сталнога попуњења места пароха у Немету V. плаћеног разреда са сесијом и парох домом, те припадностима на основу члана 2, 25, 26, 30, 43, 47, 78, 82 и 86 Уредбе о парохијском свештенству Српске православне цркве.

Компетенти имају прописно инструксане молбе надлежним путем поднети непосредно овој Конзисторији (*Directiunea Eparhială ort. sârbă Timișoara-România*) у року од шест недеља дана, рачунајући од дана првога уврштења у патријарашком „Гласнику“.

У Темишвару, 17.-30 новембра 1936.

ПРЕТСЕДНИШТВО.

Православна српска Епархијска Конзисторија Темишварска.
К. 1597/през. из 1936.

С Т Е Ч А Ј

Ради сталнога попуњења места пароха у Рудни V. плаћевног разреда (са сесијом и парох домом, те припадностима на основу члана 2, 25, 26, 30, 46, 47, 78, 82 и 86. Уредбе о парохујском свештенству Српске православне цркве.)

Компетенти имају прописно инстурисане молбе надлежним путем поднети непосредно овој Конзисторији (*Directiunea Eparchială ort. sârbă Timișoara-România*) у року од шест недеља дана, рачунајући од дана првога уврштења у патријаршијском „Гласнику“.

У Темишвару, 17/30 новембра 1936.

ПРЕТСЕДНИШТВО.

Православна српска Епархијска Конзисторија Темишварска.
К. 1596 през. из 1936.

С Т Е Ч А Ј

Ради сталнога попуњења места систем. парох помоћника у Срп. св. Петру V. плаћевног разреда (са сесијом и парох домом, те припадностима на основу члана 2, 25, 26, 30, 46, 47, 78, 82 и 86. Уредбе о парохујском свештенству Српске православне цркве).

Компетенти имају прописно инстурисане молбе надлежним путем поднети непосредно овој Конзисторији (*Directiunea Eparchială ort. sârbă Timișoara-România*) у року од шест недеља дана, рачунајући од дана првога уврштења у патријаршијском „Гласнику“.

У Темишвару, 17/30 новембра 1936.

ПРЕТСЕДНИШТВО.

Православна српска Епархијска Конзисторија Темишварска.
К. 1593 през. из 1936.

С Т Е Ч А Ј

Ради сталнога попуњења места пароха у Фењу \ I. плаћевног разреда (са сесијом и парох домом, те припадностима на основу члана 2, 25, 26, 30, 46, 47, 78, 82 и 86. Уредбе о парохујском свештенству Српске православне цркве.)

Компетенти имају прописно инстурисане молбе надлежним путем поднети непосредно овој Конзисторији (*Directiunea Eparchială ort. sârbă Timișoara-România*) у року од шест не-

деље дана, рачунајући од дана првога уврштења у патријаршијском „Гласнику“.

У Темишвару, 17/30 новембра 1936.

ПРЕТСЕДНИШТВО.

Православна српска Епархијска Конзисторија Темишварска.
К. 1594/през. из 1936.

С Т Е Ч А Ј

Ради сталнога попуњења места пароха у Иванди V. плаћеног разреда (са сесијом и парох домом, те припадностима на основу члана 2, 25, 26, 30, 46, 47, 78, 82, и 86 Уредбе о парохујском свештенству Српске православне цркве.)

Компетенти имају прописно инструисане молбе надлежним путем поднети непосредно овој Конзисторији (*Directiunea Eparchiala ort. sârbă Timișoara-România*) у року од шест недеља дана, рачунајући од дана првога уврштења у патријаршијском „Гласнику“

У Темишвару, 17/30 новембра 1936.

ПРЕТСЕДНИШТВО.

Православна српска Епархијска Конзисторија Темишварска.
К. 1592/през. из 1936.

С Т Е Ч А Ј .

Ради сталног попуњења места пароха у Доњој Љупкови IV. плаћеног разреда (са сесијом и парох домом, те припадностима на основу члана 2, 25, 26, 30, 46, 47, 78, 82, и 86 Уредбе о парохујском свештенству Српске православне цркве.)

Компетенти имају прописно инструисане молбе надлежним путем поднети непосредно овој Конзисторији (*Directiunea Eparchiala ort. sârbă Timișoara-România*) у року од шест недеља дана, рачунајући од дана првога уврштења у патријаршијском „Гласнику“

У Темишвару, 17/30 новембра 1936.

ПРЕТСЕДНИШТВО.

Православна српска Епархијска Конзисторија Темишварска.
К. 1591/през. из 1936.

С Т Е Ч А Ј

Ради сталнога попуњења места пароха у Гаду VI. плаћеног разреда (са сесијом и парох домом, те припадностима на основу члана 2, 25, 26, 30, 46, 47, 78, 82 и 86 Уредбе о парохујском свештенству Српске православне цркве.

Компетенти имају прописно инструксане молбе надлежним путем поднети непосредно овој Конзисторији (*Directiunea Eparhială ort. sârbă Timișoara-România*) у року од шест недеља дана, рачунајући од дана првога уврштења у патријаршијском „Гласнику“.

У Темишвару, 17/30 новембра 1936.

ПРЕТСЕДНИШТВО.

Православна српска Епархијска Конзисторија Темишварска
К. 1590/ех. 1936.

С Т Е Ч А Ј

Ради сталнога попуњења места пароха у Соки V, плаћеног разреда (са сесијом и парох домом, те припадностима на основу члана 2, 25, 26, 30, 46, 47, 78, 82 и 36 Уредбе о парохиском свештенству Српске православне цркве.

Компетенти имају прописно инструксане молбе надлежним путем поднети непосредно овој Конзисторији (*Directiunea Eparhială ort. sârbă Timișoara-România*) у року од шест недеља дана, рачунајући од дана првога уврштења у патријаршском „Гласнику“.

У Темишвару, 17/30 новембра 1936.

ПРЕТСЕДНИШТВО.

Одликовања свештеника

Високопреосвећени Архијереј Др. Иринеј изволео је о своме крсном имену, празнику св. Оца Николаја одликовати правом ношења црвеног појаса следеће свештенике :

јереја Христифора Којића пароха у Ченеју,

јереја Раду Фенлачког пароха у Дињашу

јереја Симеона Видака пароха у Вел. Св. Миклушу

јереја Стевана Томића пароха у Малом Бечке-реку, чиновника Епархијске Управе.

ђакона катедралног храма темишварског Светислава Сележановића

Бр. 550/Д. вз 1936

Разврставање свештеника епархије темишварске

Редни број	Име и презиме свештеника	Карактер	Место службе	Разред скупоче	Има члан. породице	Дана 1. VII. 936. има службе:			са 1. VII. 936. разврстан	
						Го-дина	Ме-сеца	Дана	Група	Сте-пен
1	Ал. Атанацковић	адм. окр. протопрезв.	Соколовац	II.	1	25	3	12	V.	2
2	Никола Бебић	адм. парох,	Ђир	III.	2	5	8	19	приправн.	
3	Љубомир Бугарин	"	Рудна	III.	2	5	8	20	IX.	2
4	Симеон Видак	парох	В. св. Нијола	II.	2	11	9	10	VIII.	2
5	Љубомир Филипов	"	Тем. Мехала	I.	3	9	6	29	VI.	3
6	Јован Гајер	адм. парох,	Ст. Молдава	III.	1	—	2	12	приправн.	
7	Душан Гајнћ	протојереј парох	Тем. Фабрика	I.	1	39	5	27	IV.	1
8	Александер Грујић	"	Варјаш	III.	1	45	4	18	IV.	1
9	П. Хранисављевић	"	Луговет	"	3	28	2	12	V.	1

10	Владимир Исток	капелан	Тем. Град	I.	1	4	10	12	VIII.	2
11	Љубомир Иванов	адм. парох.	Вел. св. Петар	II.	2	3	6	4	IX.	2
12	Милутин Јаношев	"	Сока	"	2	4	4	3	IX.	2
13	Илија Јовичин	"	Краљевац	"	1	—	6	2	приправн.	
14	Христифор Којић	парох	Ченеј	"	3	29	9	17	VI.	1
15	Драгутин Кугел	адм. парох.	Белобрешка	"	2	4	6	12	приправн.	
16	Павле Марковић	"	Срп. св. Март.	"	2	2	4	19	"	
17	Коста Мијатов	парох	Нађфала	"	1	33	9	17	V.	1
18	Владимир Ненадов	адм. парох.	Гад	"	1	14	10	—	VIII.	2
19	Радивој Ненадов	"	Петровосело	"	1	1	5	5	приправн.	
20	Милан Николић	намесник парох.	Кетфељ	"	3	22	4	9	VII.	1
21	Драгутин Остојић	капелан	Арад	"	1	2	4	20	приправн.	

22	Славко Остојић	адм. парох.	Нађлак	II.	2	6	1	26	IX.	1
23	Јован Папин	парох	Дента	III.	1	13	6	22	VII.	2
24	Војин Паскуловић	адм. парох.	Немет	"	2	6	9	3	IX.	1
25	Христифор Перић	"	Торња	"	2	1	4	7	приправн.	
26	Гена Петровић	"	Парац	"	1	—	9	2	"	"
27	Драгомир Петровић	"	Толвадија	"	1	2	9	21	"	"
28	Александар Поповић	"	Кнез	"	2	6	7	16	"	"
29	Станимир Поповић	парох	Саравола	"	4	12	10	13	VIII.	1
30	Стеван Поповић	адм. парох.	Вел. Чанад	"	1	8	7	7	IX.	1
31	Душан Предић	намесник парох	Срп. св. Петар	"	1	31	6	28	IV.	2
32	Теодор Рајчић	адм. парох.	Иванда	"	4	15	6	10	VII.	3
33	Свет. Сележановић	ђакон	Тем. Град	I.	2	6	9	2	VIII.	1

34	Станислав Секулић	адм. парох.	Д. Љупкова	ІІІ.	3	4	5	29	ІХ.	2
35	Ћирил Србован	"	Моноштор	"	5	17	9	17	приправн.	
36	Михаило Стојановић	"	Кеча	"	3	11	—	24	VІІІ.	2
37	Добромир Стојић	"	Дежан	"	3	4	7	17	приправн.	
38	Георгије Терзић	парох	Чакowo	ІІ.	1	15	10	—	VІІ.	3
39	Георгије Томић	адм. парох.	Фем	ІІІ.	2	1	6	27	приправн	
40	Стеван Томић	парох	М. Бечкерек	"	3	7	7	23	VІІІ.	1

Примање вероисп. учитеља у мировински фонд цркве

Ради коначног решења мировинског питања српских вероисповедних учитеља у Румунији посебно изасланство у лицу проте Слободана Костића епарх. бележника, проте Уроша Ковинчића, проте Александра Атанацковића, Манојла Попова еп. школ. референта, Ђорђа Керпенишана управ. учитеља у Варјашу, Васе Росића учит. у Варјашу — било је примљено у присутности Високопреосвећеног Архијереја Иринеја, од Његове Светости Господина Варнаве Патријарха српског.

Његова Светост је извелео изасланство саслушати, предмет мировине учитељске у седници Патријаршијског Управног Одбора унети и исти је надлежно и коначно донео одлуку којом се потпуно питање мировине регулише.

Одлука гласи: „Патријаршијски Управни Одбор Српске Православне цркве — Бр. 8563/416 — 1936. Из седнице од 5 X. 1936 год. СРЕМ. КАРЛОВЦИ. — ЕПАРХИЈСКОМ ШКОЛСКОМ ОДБОРУ Темишвар. — У вези претставке Епархијског школског одбора у Темишвару бр. 1117 од 19 јула 1936 год. ради извршења одлуке Патријаршијског управног одбора бр. 2946/255 од 22 новембра 1934 год. којом је у начелу одлучено, да се учитељи српских вероисповедних школа у Краљевини Румунији приме у чланство чиновничко професорског мировинског фонда пређашње Митрополије Карловачке, — донео је Патријаршијски управни одбор, у седници својој од гореозначенога дана под горњим бројем, ову одлуку: „у извршењу одлуке Патријаршијског управног одбора бр 2946/255 од 22/XI 1934 год. учитељи српских вероисповедних школа у Краљевини Румунији коначно се примају у чланство чиновничко-професорског мировинског фонда Митрополије Карловачке односно сада у чланство „Пензионог фонда службеника Српске православне цркве у који је,

према члану 12 Уредбе о пензијама службеника Српске православне цркве од 6/19 јуна 1936 год., ушао првоспоменути мировински фонд, па се, уз доставу приказаних овамо молби и исправа дотичних учитеља, упућује финансијско одељење Патријаршијског управног одбора, да за сваког појединог учитеља израчуна своту коју би имао за све досадашње године службе да уплати у поменути фонд — према одредбама цитиране Уредбе: уједно се позива Епархијски школски одбор у Темишвару, да што пре поднесе овамо исказ о свима свотама, које су досада укупљене од појединих тамошњих учитеља на рачун мировине, те да ову укупну своту одмах унесе у благајницу срп нар. цркв. фондова и заклада уз тачно назначење колико се од укупне своте има обрачунати у корист сваког појединог учитеља. О томе се тај Епархијски школски одбор обавештава ради знања и извршења. — (М. П.)

ПАТРИЈАРХ СРПСКИ В а р н а в а с. р."

Горње се публикује свем учитељству ради знања и равнања

Бр 1710/през, 1936.

Рукоположења

Високопреосвећени Архијереј Др. ИРИНЕЈ изволео је рукоположити:

Вељка Унипана сврш. богослова из Кече дана 26. X. 1936. у Ченеју за ђакона а дана 27. X. 1936 у Темишвару за презвитера са назначењем за адм. парохије у Радимни.

Душана Станкова сврш. богослова из Вел. Св. Миклуша у Новоме Саду дана 2. 15. новембра 1936 за ђакона а дана 3. 16. новембра 1936 за презвитера са назначењем за адм. парохије у Златици.

Миливоја Стојин сврш. богослова из Кетфеља дана 27. X. 9. XI. 1936 у Темишвару за ђакона а дана 2. 15. XI. 1936 у Новом Саду за презвитера, са назначењем админ. парохије у Станчеву.

Промене у служби учитеља

Разрешени су од даљег вршења учитељске службе 15. XII. 1936 јереј Коста Мијатов пр. учитељ у Нађфали, Даринка Мијатов-Веселиновић пр. учитељица у Торњи.

Постављени су за привремене учитеље са 15. XII. 1935

у Нађфали: Даринка Мијатов-Веселиновић осп. учит. из Торње

у Торњи: Бранислава Гавриловић осп. учитељица из Ст. Молдаве.

Стављен на расположење Министарству Просвете југословенски — учитељ Димитрије Баја лица из Петровогсела, и разрешен даљег вршења дужности учитељске у Румунији зато што се није у одређено време на службу јавио.

Постављен привремено за вршиоца учитељске дужности у Петровомселу јереј *Радивој Ненадов* адм. парохије са 1. I. 1937.

Промене у служби свештеника

Разрешен је са 1. XII. 1936 од даље администрације парохије у

Овсеници: јмн. Севастијан и упућен на службу у Манастир Врдник Раваницу,

Станчеву: јмн. Дамаскин

Златици: јмн, Мирон и упућен у Манастир Златицу

Радимни: јмн. Георгије а. п. у Пожежени

Постављени су са 1, XII. 1936 за адм. парохије у

Станчеву: јереј Миливој Стојин из Кетфеља

Радимни: јереј Вељко Унипан из Кече

Златици: јереј Душан Станков из Вел. Св. Миклуша

Овсеници: јмн. Дамаскин

НЕСЛУЖБЕНИ ДЕО.

Високопреосвећени Архијереј Иринеј на осрећењу обновљене цркве у Ченеју

О празнику Св. Вмуч. Димитрија ог. православни Срби у Ченеју имали су особиту част, да у својој средини угледају Високопреосвећеног Архијереја Иринеја архипастира нашег, који је тога дана учинио званичну канонску визитацију црквеној општини Ченеј и који је том приликом лично осветио из темеља обновљен тамошњи св. храм. За ову верско-националну свечаност тамошњи народ наш нарочито се спремао, те је иста изведена јединствено и примерно онако, како се стварно и очекивало.

Овој верско-националној манифестацији претходио је један прилично тужан историски моменат и догађај. Наиме, 1933 год. наишла је једна страшна временска непогода праћена јаком олујом и грмљавином и нанела је огромне штете како пољским усевима, тако и сељачким кућама, а која није поштедела ни светињу Ченејску, св. св. храм, него је олуја скинула цео торањ Ченејске цркве и бацила на кров лађе тако, да је уништен био и кров и торањ св. храма. Још нам је у жевом сећању тужни извештај о. Христифора Којића там. пароха, поднесен Високопречасној Епарх. Конзисторији о том немилу случају.

Постављена пред изненадним догађајем, који је тако дубоко засецао у религиозност православник Ченејаца, црквено-школска управа на челу са свештенином о. Христифором парохом и председником Ђоком Ђирином, одједном је морала да реши један прилично замашан задатак, задатак који изискује пуно верско-националне свести, много добре воље и пожртвовања за општу ствар. Ове врлине показао је наш народ у Ченеју извођењем дела генералне оправке и обнове свога храма скоро из самог темеља, утрошивши у те сврхе своту од нешто преко 300.000-леја делом из црквено-општинских сретстава, носноделом из покупљених добровољних прилога, од добровољног разреза. Радови су изведени по инструкцијама арх. Е. Макаји и Кочубе из Темишвара, а стилски инспирисани по окр. протопрезвитеру темишварском Слободану Костићу епарх. бележнику.

Ко је имао прилике да позна исти храм пре ове темељне обнове, тај сада мора уочити колосалну разлику. Оно што га највећма диже у очима једног посматрачи јесу високи сводови који унутрашњости храма дају једну дивну акустику, која је пређе недостајала. Велики гвоздени прозори омогућавају да се он снабде са довољно светлости. Проширено место за хор (Пев. друштво) исто је важно с обзиром на извођење црквене песме и мелодије. Иконостас је рестауриран од Др. Јоакима Милоја, директора Банатско-темишварског музеја, данас толико цењеног у црквено-народној уметности румунској. Све остало у св. храму како споља, тако и изнутра, савршено одговара хармонији боја и црквено-народном укусу.

Ср. храм Ченејски данас изгледа као нов. Он достојно репрезентује своје верне, њихову веру, моралну и националну свест њихову како у односу према осталим православним Србима у румунском делу Баната, тако и свим нацијама у Румунији. Уверења смо, да ова темељна оправка, везана за горњу издату своту, није могла бити извршена без тешкоћа, ако се узме у обзир данашње болесно финансијско стање у свету. Ипак, с тим више је већа хвала и признање, што је црквено-школска управа, са о. Христифором на челу, нашла пута, начина и могућности, како да — и овим богоугодним делом пред Богом и црквено-народном истријом нашом-даде видна доказа, да се православни Срби у Ченеју с првом могу назвати синови св. православне цркве и народности српске. Ово и овакво богоугодно дело-верујемо-неће и не може остати незапажено код наших меродавних црквених фактора, који ће знати оценити ово лепо дело, сећајући се речи Св. ап. Јакова које гласе: „Покажите веру своју из дела својих!“ (Јак. 2. 18;). Ченејци су се заиста показали достојним ове апостолске поруке.

Вест о доласку Високопреосвећеног Архијереја Иринеја побудила је велико интересовање код нашег тамошњег живља. Стога се пар дана пре доласка све спремило да дочек буде што достојанственији и импозантнији. У томе се и успело.

Високопреосвећени Архијереј је кренуо из Темишвара аутомобилом у 8.20 часова изјутра у пратњи окр. прото-презвитера темишварског Слободана Костића и ђакон темишварског Светислава Сележановића. Око 9.30 часова стигао

је до Ченејског хатара на месту бивше државне југословенско-румунске границе. Ту су по народном обичају у очекивању били постројени окићени коњаници са великим бројем фијакера и кола која су била пуна омладине. Високопреосвећени Архијереј, по поздраву „добродошлицом“ од стране изасланика примпретора Жомбољског Н. Попеску-а и заступника оболелог бележника м. политичке општине, прешао је на фијакер, при коме су била упрегнута четири коња. Затим је кренуо, заједно са осталом пратњом, према Ченеју. Пред улазом био је подигнут окићен славолук са натписом „Добро нам дошао свети владико“. На свима раскрсницама били су подигнути слични славолуци са другим натписима као на пр. „многаја љета“, „Благословен који долази у име Господње“ итд. Пролазећи кроз т. зв. „српски крај“ Високопреосвећени је морао приметити домове наших Срба који су дивно били искићени, на чијим се прозорима слегле наше домаћице, а низ прозоре низали су се прострти спуштени ћилимови српски. Изгледало је као да сваки дом слави какав радостан догађај. Око 9.40 стигао је Високопреосвећени са пратњом до православне цркве, чија су звона још од раније брујала. Пред црквом, школом и парох. домом била је окупљена маса света, Србадија наша, која је приредила бурне овације Високопреосвећеном. Пошто се одвезао у парох. дом, поделивши архијерејски благослов присутном свештенству за литургисање, сачекао је исто са ђацима, који су носили чираке и рипиде, и кренуо-заогрнут мандијом-држећи у рукама крст и арх. жезао-ка св. храму. На, и овом приликом приређене овације, Високопреосвећени је узпут делио арх. благослов. Пред улазом у св. храм поздравила Га је једном лепом народном песмицом ученица срп. вероисп. осн. школе из места, предавши Му један леп букет свежих белих хризантема, која је на крају целивала Св. Арх. Десницу. Високопреосвећени је благословио малу ученицу наставивши пут уз појање храмовног тропара. Улаз у обновљени храм пропраћен је цркв. песмом „Тон деспотин“.

Пре почетка арх. литургије, Високопреосвећени је извршио освећење обновљеног храма.

Око 10.15 часова отпочела је велика архијерејска литургија коју је служио Високопреосвећени Архијереј уз асистенцију: окр. протопрезвитера темишварског Слободана Костића

епарх. бележника те : јереја Христифора Којића м. пароха ; јереја Михајла Стојановића а. п. Кеча ; јереја Војина Паскуловића а. п. Немет и ђакона темишварског Светислава Сележановића. За време литургије, после Херувимске песме, Високопреосвећени је рукоположио за ђакона Вељка Унипана, свршеног богослова из Кече. На хору је складно одговарало на јектенија м. Пен, друштво из места под управом м. срп. вероисп. учитеља Милана Мијатовог. На причасном Високопреосвећени је одржао дивну архијерејску проповед пуну садржине и смисла, похваливши дело обновљења храма, које су Ченејци тако узорно извршили. На тај начин су показали своју верску свест која је достојна верске свести прадедовске. У овом случају вера Ченејаца је отсјај вере прадедовске. Истакао је своју неизмерну радост што је Божјом помоћи могао лично да освети храм. Затим је у неколико речи приказао религиозно-морално стање људи у свету наводећи нарочито прогањање вере, цркве и свештства у Бољшевичкој Русији рекавши : да „наш православни свет тамо-и покрај тешких гоњења-није изгубио веру у правог Бога ; нији заборавио свештенике-пастире којих има преко 100.000 на броју, и који се издржавају од народне милостиње. Тај народ је свестан, да ће покушаји Руса-Бољшевика једном морати престати, јер их цео културни свет осуђује. „Споменуо је даље, како наш народ чува своје светиње вере и народности, што доказује велики број нових зиданих цркава, разни богомољачки покрети; посећивање и клањање св. местима итд. Најзад се осврнуо са неколико речи на значај празника Св. Вмуч. Димитрија, великог поборника за веру Христову.

По свршеној св. литургији Високопреосвећени је-у једној нарочито спремљеној дворани срп. осн. школе-примао делегате појединих м. организација, институција, корпорација итд. Прво Га је поздравио о. Христифор парох у име парохије и верних у Ченеју, благодаривши на високој пажњи указаној од стране Високопреосвећеног, поводом освећења обновљеног храма. У име црквено-школске општине поздравио Га је претседник њен Ђока Ђирин. Поздравили су Га затим : вероисповедни и југословенски учитељи из места и околине. У име примпретора Жомбољског, као и м. политичке општине Н. Попеску. Од стране римокатоличке цркве и општине поздравио Га је м. римокатолички свештеник са цркв. општинском

управом. Поздрави су упућени још од стране: претседника Пев. друштва, Српске читаонице.

На крају је окр. прота Сл. Костић упознао Високопреосвећеног и присутне са старином светиње и споменуо је који су били најстарији приложници за зидање првог Ченејског храма.

Високопреосвећени се свима захвалио на искреним жељама израженим од стране наведених рекавши, да ово богоугодно дело обнове храма неће остати без Божјег благослова.

Око два часа по подне, када је био исцрпљен програм свечаности, у парох. дому био је приређен званичан ручак у част Високопреосвећеног Архијереја, на коме је узело учешћа свештенство, заступници власти и цркв. општине.

После обеда, Високопреосвећени је својом посетом удостојио дом претседника цркв. школске општине Ђоке Ђириног, па је најзад кренуо за Темишвар одушевљено поздрављен и исто тако испраћен до бивше југословенско-румунске државне границе.

У Темишвару, на дан Св. Вмуч. Димитрија 1936 год.

Ђ. С. С.

Проповед на св. Николу

Свети оче Николаје
Пред престолом моли Бога,
Да испуни добре жеље,
Православног нашег рода.

Љубезни Хришћани!

Данас се слави велики дан широм целог православног света. Слави се св. отац Никола архијепископ града Мира у Ликији и чудотворац.

Ја знам побожни хришћани да сте и ви дошли данас у овај св. храм да прославите св. оца Николаја, који је био правило вере, образ кротости и учитељ благи рајске мудрости.

Ја сам уверен, да сте ви дошли у овај св. храм и зато да се из дубине душе ваше помолите Богу, да вам дарује све оно што вам треба за душевни и телесни живот ваш и ваше миле својте, и да му

благодарите за све оно, што вам је по милости и љубави својој даровао. Знам да сте дошли у овај св. храм данас и да величате: „Велија и чудна дјела божија“, која се свугде указују па и на светитељима и угодницима божијим.

Псалмопевац Давид пева: „Диван је Бог у светима својима Бог Израилев“. А у реду многих светитеља и угодника божијих видно место заузима и данашњи светитељ св. отац Николај, кога је Бог прославио и у коме се и Бог прославља.

Да видимо побожни хришћани како се Бог у светитељима прославља?

О томе један цркв. проповедник наводи следеће:

„Кад посматрамо дугу на небу и у њој богатство боја не знамо чему ћемо се дивити, не можемо одлучити, која је боја најлепша, да ли она црвена, или она љубичаста или жута или наравцаста. Свака је боја лепа и све су боје заједно лепе, и ми не можемо довољно да се надивимо том украсу неба. Дуга пак постаје, што сунце пушта свој зрак кроз облак или водену пару и на противној страни облака видимо најлепши украс неба, видимо дугу.

И црква Христова има своју дугу, а то су светитељи и угодници божији. Па као што је дуга украс неба, тако су и светитељи украс цркве Христове, и као што се сунчани зрак продирући кроз облак ломи у много боја, тако и благодат Божија пролази душу људску и ствара дивне примере хришћан. врлина“.

Тим дивним примерима хришћ. врлина светитељи су славили Бога и Бог је у њима прослављен.

Благодат бож. створила је у св. Николи узор хришћанске вере и добродетељи те је због своје чврсте вере назван правилом вере.

Свети Никола је добро познавао учење православне цркве. Знао је он да наша црква и вера учи.

„Љуби Господа Бога твога свим срцем својим свом душом својом свом мишљу својом а ближњег свога као самог себе.

Љубите и непријатеље своје, добро чините свима који на вас мрзе.

Што ниси рад да теби други чини не чини ни ти другоме.
Каквом мером дајете онаком ће вам се вратити.

Имајте мир са свима људима.

Будите савршени као што је отац ваш небески савршен.

.....“

Та наука хришћанска, коју је на свет донео син бож. Исус Христос, који је ту своју науку својом крвљу и мученичком смрћу освештао, путем благодати бож. дубоко се унела у душу св.-оца Николе и учинила га правилном вере, образом кротости и учитељем уздржљивости,

Из те узвишене науке Христове развила се у св. Николи и врлина добротинства. Чинио је добра дела у најранијем добу своје па до своје смрти. Неволње је помагао, патнике је тешио, болесне је лечио, невине је бранио.

Његова преданост Богу, његова добра дела разнела су се на далеко и на широко.

У старим књигама је записано да су и стари Словени са реке Дона у Русији долазили у Малу-Азију у град Мир на благослов св. Николи, а после смрти његове доносили су своје болеснике на његов гроб да се исти лече. Огуда се даје протумачити што и данас словенска племенита душа, тако силно поштује св. оца Николу.

Да св. Никола је био у животу своје углед другима у вери, у благодати, у умерености, у добротинству, у свима делима својим.

Он је био већ за живота готов светац на овоме свету.

И црква му пева песму: „Человјече божиј и вјерни рабе, слуго господен, мужу жељени, сасуде избрани столпе и утвржденије цркви, царствија наследниче“.

Вером у Бога и добрим делима прослављен је св. отац Никола од Бога и Бог је у њему прослављен.

Те га и ми из године у годину слаavimo и прослављамо.

Он је оставио за собом светло и честито име за чим треба и ми да тежимо, јер све се друго може наследити, добити или купити само лепо име не. Све друго може, а пре и после да нас изневери само лепо име не.

Лепо име прати нас до гроба па и преко гроба у вечност.

Где су данас кости косовских јунака? Где је снага Милоша и Марка? - прогутала рака, ал имена њихова није. Имена њихова још и данас занављају срца наша поносом и јунаштвом.

Наша народна прошлост пуна је таквих имена славних на која се с поносом можемо пред сваким позвати.

Носиоци тих имена славних били су по примеру св. оца Николаја одани вери православној, те су радо за крст часни-за веру вправославну и живот свој жртвовали.

А вера православна је опет давала наду Србину у невољи љутој на боље дане,

Вера православна је била тајни бранич српске славе, Ево како о томе говори једна песма :

„Па и онда кад је ислам,
Без милосте и без мере,
Затражио да се Срби
Изодричу своје вере,
Па онда када свуда
Настадоше тужни дани,
Кад се јека срп. звона
И молитва свуд забрани,
Ко нам беше у планини
Тајни бранич српске славе,
Света вера српска вера
Тековина св. Саве“.

Па чувајте веру православну, по примеру св. оца Николе.

Угледајмо се на добра дела данашњег светитеља, те чинимо и ми у животу нашем, по могућности нашој, што више добрих дела. Те ћемо тиме најбоље прославити св. оца Николу и он ће пред престолом молит Бога, да испуни добре жеље православног нашег рода. Амин.

прота Душан Гајић

Неспокојство због неверовања.

(Мат. 22, 15—17.)

У једном париском салону, пре извесног времена повео се разговор о француском књижевнику Еми-у Золи. Неки су тврдили да је он у својим последњим делима, на супрот онима раније, учинио религији неке уступке. Било је говора и о Ernst-у Репап-у, који је о животу Христовом написао књигу у којој он ватрено побија Божанство Христа, Хришћанске догме и цркву. Тврдило се да је Репап до своје смрти 1892 веран остао слободо умном правцу, и да је чак и као старац равнодушан био према вери.

Један старији господин, књижевник Gaston Vallier, који се у поменутом салону налазио, испричао је сад једну своју интересантну успомену. Средином осамдесетих година провео је он на летовању неколико недеља у једном Бретањском селу, у коме је тада боравио и Ernst Репап. Приликом једне шетње среташе обоје литију, са од прилике 100—200 сељака и сељанки, на челу са месним свештеником. Када је литија наишла Репап застаде, скиде шешир пред Распећем те се истовремено са страхопоштовањем поклони. Пошто литија прође запита Vallier Репапа, да ли је он лик Христов поздравио из верског осећања, што би противу речило његовим списима,

Репап је одговорио: „Не! Ми се по кат кад поздравимо, али један са другим никада не говоримо“. Да ли је то понашање човека, који је „веран“

своме неверју? Да ли је то говор срца, које је у своје неверовању мирно? Изгледа ми да је то више понашање човека, чије срце крвари од туге за Христом, али који нема снаге да му се врати. Да је несрећни Репап дозволио да му се у душу загледа могли би ваљда ово прочитати: „Срце ми говори да се мир, који мени недостаје, код Христа налази; разум пак, који, сада, сталоженије мисли него у данима борбе каже, да је тамо истина, а не у нашем несталном људском мудровању. Да сам пак признао Његово Божанство, морао бих да порекнем сав свој досадашњи рад; да изгубим поштовање свих оних, који су мени и моме јеванђељу клицали, и да живим по заповестима Његовим? Да извршим пак све ово, мени староме човеку, недостаје снаге; зато сам изабрао овај излаз: Поздрављам Га из далека, али Му не прилазим, да ми срце не би болније крварило.

То су несхватљиви мисаони путеви неверовања које ми опажамо и код фарисеја у данашњем јеванђељу: они знају да је Христос истинит и да путу Божијему заиста учи; па ипак неће да из тога изведу закључак: Морамо, дакле, у Њега веровати и ићи путем који нам Он показује — него се саветују, како да Га у речи ухвате и изобличе. Да су они признали Христа као Сина Божијег и Месију, за цело би морали удесити и живот свој према учењу Христовом: Тада би морали озбиљно да схвате љубав Божију, и да се не ограниче само на формално испуњавање закона; да озбиљно схвате љубав према ближњему, и за увек да се одрекну жеље за влашћу... Морали би престати да буду фарисеји.

Па и данас можемо приметити код неверника, које у животу сретамо, исте мисли. Неверник је постепено отпао од вере: прво је занемарио милосрђе, затим прекршио заповести и најзад је одбацио саму веру. Данац Johannes Jorgensen казао је: „Све неверовање има већином један извор: „Наиме, човек неће да испуњава вољу Божију. Ја нећу да идем за Христом, па стога и не верујем у Њега“. Шпан-

ски језуита Luis Coloma каже: „Стварно и није реч о томе да неверник неверује. Он се само боји вере“. Он се боји последица којима би га вера присилила.

Зато се и бори против стрпљивог Христа. омаловажава Га, или највише, тек из далека поздравља.

А срце, поред тога, и даље крвари. Можда то они и неће да признају! Можда ће то затајити од самих себе, али, не могу сакрити од оних, којима је дата власт да знају и пресуђује дела и понашања људска. Немир њиховог понашања одаје немир њихових срца. Зашто говори неверник увек о своме неверовању? Савест му је немирна. Он тражи другове својој патњи.

Зашто сам говорио о овим ни најмање радосним стварима? Пре свега зато, да се поучимо да нашу веру из свог срца чвршће пригрлимо и уверимо се да је она за нас и нашу земаљску срећу неопходно благо. Затим зато, да се ми учврстимо у одлуци, да живимо у свему по нашој вери. Ако би било неког међу нама који је напустио Христа, такав нека Га данас не поздравља само из далека, него нека Му приђе, нека са Њиме говори и у покајању затражи опроштај — док не буде касно! У ноћи између 1—2 октобра 1892 умирао је Репан. Тада је он јасно понављао значајне речи: „Смилуј се на мене Боже, смилуј се, и ја сажаљевам самога себе. Сада није више поздрављао издалека свога Бога, него је говорио са Њиме. А шта му је Бог могао одговорити?“

Са немачког
В. И.

Прослава двадесетпетогодишњице учитељске службе Манојла Полова Епарх. Школ. референта

Дана 13/26 новембра о. г. обављена је прослава двадесетпетогодишњице учитељске службе г. Манојла Попова срп. нар. учитеља у Тем. Мехали и Епарх. Школ. референта у Темишвару.

Манојло Поиов рођен је у Долову 24 маја 1888. године. Свршио је основну школу у меслу рођења а затим је ступио у реалну школу у Вршцу где је свршио четири разреда 1906 године,

Учитељску школу свршио је у Сомбору 1910. године. Као свршени и оспособљени учитељ исте је године заузео и учитељско место у Темишвар-Мехали прво као привремени а затим као стални учитељ. По заузимању свога учитељског места почео је радити вредно и неуморно на поучавању и просвећивању српске младежи све до године 1914-те када је и он као и сви остали који су били дорасли за пушку и бајонет, морао оставити своје учитељско место и поћи у крвави светски рат. у рату је провео цело време те је као ратник био и заробљен у Италији одакле се вратио тек по свршетку светскога рата.

Вративши се својој кући започео је поново рад у српској школи на просвећивању и поучавању српске младежи. Године 1920 те био је постављен за наставника историје, земљописа, појања и певања на учитељском течају за спремање српских народних учитеља у Темишвару, коју је дужност вршио верно и савесно свакога лета све до године 1924. Као вредан и савестан раденик на пољу просвећивања и поучавања српске младежи и омладине постављен је исте године за Епархијског Школског референта коју дужност још и данас врши.

Године 1923 месеца новембра 30 положио је успешно испит за свештеничко оспособљење а стецајни испит 16/29 децембра 1924 али се није рукоположио за свештеника већ је остао и даље као српски вероисповедни народни учитељ. Својим трудом и радом издао је неколико српских уџбеника са српске вероисповедне школе са којима је много учињено и поможено српској настави пошто српских уџбеника за наше школе штампаних у Кр. Румунији до тог времена није било а и данас осих његових других нема. Дотле су све задаће из Земљописа, Историје и Устава па и друге требали уче-

ници да пишу у прописеве да би имали иза чег да уче. Издао је и неколико српских народних календара. Као вероисповедни учитељ ни Св. цркву није заборавио већ ју је редовно посећивао а посећује је и данас вршећи појачку дужност као и дужност хороваће. Као национални раденик радио је и основао спортско друштво „Хајдук“, којем је друштву и почасни председник.

Много заслуга има око склапања и спровођења школске Конвенције као и примања српских вероисповедних учитеља у мировински фонд.

Служио је и служи народу, школи и цркви искрено по најбољем уверењу своје савести. Служио је и служи пожртвовно свим силама душе своје а што сведоче и дела његова. Стога се је и сакупило српско учитељство које се налази овде у Кр. Румунији на челу са г. протом Сл. Костићем његовим дугогодишњим добрим и верним сарадником на очувању српске цркве и школе у Кр. Румунији да ода поштовање и хвалу своме колеги и националном раднику. У 10 часова пре подне одржано је свечано благодарење. На благодарењу служили су окружни протопрезвитер Сл. Костић и ђакон Светислав Сележановић. На свршетку благодарења г. Костић изговорио је беседу у којој је изнео у најглавнијим тачкама цео рад и заслуге г. Манојла Попова за време од 25 година као срп. нар. учитеља честитајући му молио је Господа Бога Свевишњег да му подари још много година живота и здравља да може служити српском народу и српској школи.

После благодарења у дому слављеника је учитељ Бура Керпенишан у име српских учитеља и учитељица у Румунији уз леп говор предао слављенику поклон за успомену. При закуски је одржано више поздрава и здравица за здравље и дуг живот г. Манојла Попова као и супруге му гђе Меланије. После закуске су се сви заједнички снимили ради вечите успомене са лепе јубиларне прославе. г. Ма-

нојла Попова учитеља и Епарх. школског референта.
Хвала му и живео на многаја лета!

Жива Пашић
срп. нар. учитељ.

Савез српских певачких друштава у Румунији

Бр. 39 из 1936.

СВИМА ПЕВАЧКИМ ДРУШТВИМА

На основу закључка, донесеног у седници Управе савеза срп. певачких друштава, одржаној 24 децембра 1936 год. извештавате се, да ће се II. слет Српских певачких друштава одржати 16 маја 1937 год. (II. недеље после Ускрса) у Араду. Том приликом ће се одржати после св. литургије парастос интернираним Србима и српским војницима на војничком гробљу арадском а увече концерат наших друштава.

Позивају се Управе друштава да до 1. II. 1937 год. поднесу овом Савезу пријаву да ли ће друштво на слету учествовати, а посебно да поднесу попис 4—5 песама искључиво југословенских композитора које би желели певати. Од тих песама ће Савез, да се на слету не би исте понављале, одредити две које би друштво на концерту певало. Позива се свака певачка дружина да у савезну благајну уплати, како за 1936 тако и за 1937 год. чланарину одређену.

У Темишвару, 24 XII. 1936.

Стеван Томић
тајник.

прота **Слободан Костић**
претседник.

И М Е Н И К

Срба ученика државне гимназије у Вел. Св. Николи
школске 1936/37.

І. Р А З Р Е Д

1. Борислав Божин, рођ. у Вел. Св. Николи, отац Јован, екон. надзорн.
2. Даница Добрић, рођ. у Вел. Св. Николи, отац Живко, ратар.
3. Борислав Коњић, рођ. у Вел. Св. Николи, отац Љубомир, трговац.
4. Георгије Коњић, рођ. у Вел. Св. Николи, отац Љубомир, трговац

5. Стевка Унчански, рођ. у Вел. Чанад, отац Арон, ратар
6. Љубица Филипов, рођ. у Вел. Св. Николи, отац Теодор, крзнар.

II. РАЗРЕД

1. Емилија Адамовић, рођ. у Вел. Св. Николи, отац Александар, трговац.
2. Михајло Драганов, рођ. у Вел. Св. Николи, отац Маринко, кројач.
3. Урош Онулов, рођ. у Мал. Бечкерек, отац Лазар, рат.
4. Маринко Рајчић, рођ. у Вел. Св. Николи, отац Маринко, папучар.
5. Георгије Петровић, рођ. у Вел. Св. Николи, Бранко, папучар.
6. Петар Тодоров, рођ. у Вел. Св. Николи, отац Милош, надничар.
7. Љубомир Унчански, рођ. у Вел. Чанад, отац Живко, ратар.
8. Светозар Чоков, рођ. у Сараволи, отац Бога, гостион.

III. РАЗРЕД

1. Ника Бугарин, рођ. у Вел. Св. Николи, отац Димитрије, чизмар.
2. Обрад Бугарин, рођ. у Вел. Св. Николи, отац Александар, чизмар.
3. Тихомир Рајчић, рођ. у Вел. Св. Николи, отац Маринко, папучар.
4. Ника Драгић, рођ. у Сараволи, отац Захарије, ратар.

IV. РАЗРЕД

1. Емил Аћимов, рођ. у Вел. Чанаду.

И м е н и к

Срба ученика државне гимназије у Чакову 1936/37 шк. године.

1. Александар Дакуловић I рзд. Чаково, 2. Боривој Протић I рзд. Чаково, 3. Иван Којин I рзд. Чаково, 4. Загорка Пекотић I рзд. Чаково, 5. Владимир Милошев II рзд. Чаково, 6. Слободан Лера II рзд. Чаково, 7. Слободан Бугарски II рзд. Срп. Св. Мартон, 8. Чедомир Бирђанин II рзд. Дента, 9. Гаврил Ковач III рзд. Бућин, 10. Бојана Илијевић III рзд. Чаково, 11. Јованка Бранков III рзд. Дента, 12. Драга Лазић III рзд. Гад, 13. Мила Михајловић III рзд. Београд, 14. Милена Милошев III рзд. Чаково, 15. Стојан Лера IV рзд. Чаково.

И с к а з

Срба ученика у равним средњим заводима у Румунији школске 1936/7 године

Редни број	Назив завод и место	П о х а ђ а р а з р е д							Показа све- ла ученика	По полу свега		Света
		I.	II.	III.	IV.	V,	VI.	VII.		VIII	м.	
1	Државна гимназија Чаково	4	4	6	1	—	—	—	15	9	6	15
2	Државна гимназија Вел. св. Никола	6	8	4	1	—	—	—	19	15	4	19
3	Арад: Gimnasiu Iosif Vulcan Liceul Ghiba Birta Liceul Moise Nicoara	2	2	5	2	2	—	—	13	8	5	13
4	Темишвар учит. Школа " Српско одељење лиц. " Кармен Силва " Баконовић Лога " Гимн. Викент Бабеш " Виша домаш. школа " Пијарист гимназија	3	3	3	3	2	1	1	24	24	—	24
5	Перијам: немачка држ.гимн	24	16	12	—	—	—	—	52	31	21	52
		1	1	2	4	1	2	—	12	—	12	12
		1	1	2	3	2	—	—	11	11	—	11
		—	2	3	—	—	—	—	5	5	—	5
		—	—	—	—	—	—	—	7	—	7	7
		3	4	3	1	—	—	—	11	1	—	11
		46	42	42	17	7	7	3	170	112	58	170

Ученици средњих и шегртских школа у Араду 1936/7 године

„Liceul de fete: Elena Ghiba Birta“

1. Ружица Грек, 2. Луција Воштинар, 3. Живка Путерић
4. Ана Коларов, 5. Виорика Докменов. (III разред.)

Gimnaziul „Iosif Vulcan“

6. Никола Мачан, I разред, 7. Емил Мачан II р., 8. Михајло
Богдан IV р., 9. Христа Генча IV р.

Лицеј: „Мојсе Никора“

10. Корнел Клаић I р., 11. Петар Лупшић II р., 12. Иван
Радован IV р., 13. Исидор Јакшић V р.

Шегртске и стручне школе:

1. Љубица Иванов, 2. Марика Стојанов, 3. Зорка Путерић
(III год. 4. Паулина Лацков I р., 5. Катица Јовановић II р.,
6. Јелка Бокшан II р.

Мушки:

1. Георгије Нецин I р., 2. Милутин Армацки I р., 3. Иван
Докманов II р., 4. Мија Лепојев II р., 5. Душан Јакшић III р.,
6. Георгије Надашки I р.

Списак партитура Савеза Српских Певачких Дружина у Румунији

Ред. бр.

1. Д. ЈЕНКО:	Химна: а) Боже правде
2. Ј. РУЊАНИН:	б) Лепа наша домовино
3. Д. ЈЕНКО:	в) Напреј застава славе
4. Ј. ШИШЕК:	Ој Србијо
5. * * *	Словенска химна
6. JOHN BULL:	Енглеска химна
7. БРУНО ВАНДЕЛ:	Дижите стег
8. Д-р ЈОВ. ПАЧУ:	Радо иде Србин у војнике
9. Д. ЈЕНКО:	Богови силни наших отаца
10. „ „	Хај, рекао нам је Бог богова
11. „ „	Наш крши доме
12. „ „	Химна пев. друштва „Гусле“
13. „ „	Цар-Душана марш
14. „ „	Зорина химна: Боже братимства
15. Јос. МАРИНКОВИЋ:	Јуначки поклич
16. „ „	Народни збор: Хеј трубачу (II)

(Наставиће се).

Службени део :

- I. Саопштење о раду Св. Архиј. Сабора
- II. К. 1416 из 1936. Распис стечаја на место пароха у Кечи,
- III. К. 1415 из 1936. Распис стечаја на место пароха у Немегу,
- IV. К. 1597 из 1936. Распис стечаја на место пароха у Рудни,
- V. К. 1596 из 1936. Распис стечаја на место с. пом. у Стпетру,
- VI. К. 1593 из 1936. Распис стечаја на место пароха у Фењу,
- VII. К. 1594 из 1936. Распис стечаја на место пароха у Иванди,
- VIII. К. 1592 из 1936. Распис стечаја на место пароха у Д. Љубкови,
- IX. К. 1591 из 1936. Распис стечаја на место пароха у Гаду,
- X. К. 1590 из 1936. Распис стечаја на место пароха у Соки,
- XI. Д. 550 из 1936. Одликовање свештеника,
- XII. Разврставање свештеника Епархије темишварске,
- XIII. Ш. 1700 из 1936. Примање учитеља у миров. фонд,
- XIV. Рукоположења,
- XV. Промене у служби учитеља,
- XVI. Промене у служби свештеника.

Неслужбени део :

- XVII. Ви. окопреосвећени Архијереј Др. Иринеј у Ченеју,
- XVIII. Душан Гајић : Поука о св. Николи,
- XIX. Превод В. И. : Неспокојство због неверовања,
- XX. Ж. Пашић : Прослава 25 година учит. службе М. Поповог,
- XXI. Приређивање II. слета певачких друштава,
- XXII. Именик Срба ученика средње школе у Ветниколи,
- XXIII. Именик свих Срба учен. средњих школа у Румунији,
- XXIV. Ученици средњих и шегртских школа у Араду,
- XXV. Списак партитура С. С. Певачких друштава.